

henholde mig til mine tidligere Udtalelser. Den Ulejlighed, det er for Borgerne at skrive paa en Liste: Mit Navn er det og det, min Stilling det og det, og jeg er saa og saa gammel, tror jeg ikke, nogen vil tage Myndighederne ilde op, at man paalægger dem. Det er noget, man er vant til i København, at faa Folketællingslister, Mandtalslister og Valglister, der er ikke noget besynderligt eller uvant heri. Skulde den Ulempe senere fremkomme, at Rigsdagsarbejdet led unyttig Hinder, ved at en praktisk Foranstaltning ikke var taget, tror jeg, at Borgerne med Rette kunde behøje Rigsdagen og Regeringen Mangel paa Forudseenhed, Mangel paa Hensyn overfor dem. Det ærede Medlem, som vil have Sagen i Udvalg, og som derigennem vil komme til at lægge den Vanskeligheder i Vejen, maa jo saa, hvis han kan gennemføre sin Tanke, tage Konsekvenserne af sin Handling. De, der hindrer Sagen, vil jo faa Ansvar, hvis det ikke lykkes at gennemføre Rigsdagsarbejdet paa normal Maade senere. Thi denne Lov er en ren Hensigtsmæssighedslov. Den kan vedtages og gennemføres uanset det Standpunkt, man tager til selve Valglovssagen. At stemme for den kan ikke i nogen Henseende præjudicere ens Stilling til selve de konstitutionelle Spørgsmaal, som ligger os imellem. Jeg troede — og henholder mig der til de Frikonservatives Ordførers (Hey) Udtalelser —, at man, selve Uenigheden uførtalt, vilde kunne enes om at handle praktisk overfor et rent praktisk Spørgsmaal.

Piper: Jeg maa dog hævde, at det Arbejde, som denne Lov paalægger, og de Udgifter, den vil medføre, vil, saafremt Grundlovsforslaget ikke gennemføres, være ganske unyttige og spildte. Det er ikke et Materiale, der kan blive brugbart under senere Forhold.

Indenrigsministeren (Rode): Om Arbejdet gaar fuldkommen til Spilde, tør jeg ikke sige. En Tælling i København af de 25- og 35-aarige vil maaske have Betydning i sig selv. Men det Hensyn skal jeg se bort fra. Jeg skal blot minde det ærede Medlem om, at dette høje Ting har vedtaget at lade foretage en Industritælling her i Landet, hvis Hensigt er at tilvejebringe Oplysninger i Anledning af en mulig Ændring i Toldloven. Jeg ved slet ikke, om denne Tælling kommer, men det er ret store, i Forhold til dette meget store, Byrder, der paalægges Befolkningen

ved den, Udgifter, der er langt større end dem, her er Tale om, som kun kommer til at hvile paa en enkelt Kommune. Det har man gjort af Hensigtsmæssighedshensyn, af praktiske Grunde, og jeg tror, at dette høje Ting vil handle i Overensstemmelse med, hvad der er rimeligt og rigtigt, om det ogsaa her sætter de rent praktiske Hensyn i Højsædet.

Piper: Den højtærede Minister gjorde opmærksom paa, at der nu skal finde en Tælling til Sted, og den højtærede Minister har jo før nævnt forskellige Lister, der var at udfylde i Forvejen. Jeg er sikker paa, at Befolkningen har mere end nok af den Slags Arbejde. Men man finder sig i Besværet og Udgiften, naar man ser, at det er til nogen Nytte, hvorimod der i alt Fald efter mit og mit Partis Syn ikke er nogen Grund til at paaføre Befolkningen unyttig Tidsspilde og unyttige Udgifter.

Indenrigsministeren (Rode): Den ærede Ordfører for Højre vil lægge Mærke til, at Københavns Magistrat har ment, at den blot paa Anmodning af Indenrigsministeriet vilde være i Stand til at udsende saadanne Skemaer, og altsaa ikke næret nogen Tvivl om, at Københavns Borgere med Glæde vilde paatage sig det ringe Besvær, som det er at skrive sig paa en Liste for herigennem at fremme et naturligt Arbejde. Jeg har ment det nødvendigt at gaa til Lovgivningsmagten for at indhente Hjemmel derfor. Det ærede Medlems Opposition viser jo, at dette har været rigtigt, og nu vil jeg haabe, at Lovgivningsmagten ikke vil hundre eller modsætte sig denne virkelig kun praktiske og hensigtsmæssige Foranstaltning.

Hermed sluttede Forhandlingen.

Lovforslagets Overgang til anden Behandling
vedtoges uden Afstemning.

Piper: Jeg tillader mig at foreslaa, at Lovforslaget henvises til et Udvalg paa 15 Medlemmer.

Trier: Jeg vil tilraade, at man forkaster dette Forslag om Henviisning til et Udvalg. At man henviser en Sag til et Udvalg, naar det ikke er en Sag, man vil standse, vil jo sige, at man ønsker at uddybe den og faa den gennemført mere i dens Aand, end det er muligt uden Under-